

HEPATITA VIRALĂ ACUTĂ POSTTRANSFUZIONALĂ ȘI PREVALENȚA HEPATITEI VIRALE C

L.Păun, Simona Erscoiu, Mihaela Cotigă, Eugenia Mihai, Cristina Calomfirescu, Adriana Moțoc, Anca Roman, Em.Ceaușu, P.Calistru, V.Iacobescu, Silvia Verescu

Clinica de Boli Infecțioase și Tropicale,
Universitatea de Medicină și Farmacie, București

În perioada 1.11.1993 - 1.04.1995 în clinica noastră au fost internați 1560 de adulți, diagnosticați cu HVA. Dintre acestea, 56 (3,5%) au fost hepatite virale acute posttransfuzionale, datorate administrării de sânge și derivate de sânge. Nu s-au obținut relații în legătură cu o infecție cu virusul B, anterioară transfuziei, la nici unul din bolnavii studiați. AgHBs a fost

depistat la 11 bolnavi (19,4%) din cei transfuzați. Achiziționarea intermitentă a unor truse ELISA pentru depistarea anticorpilor anti virus hepatitic C (anti HVC) ne-a permis diagnosticarea a 27 cazuri (48,21%) considerate a fi HVC. Totodată, depistarea anti HVC, la 4 bolnavi fără transfuzii, a ridicat problema existenței și a altor căi de transmitere a infecției și duce la concluzia folosirii unor teste mai sensibile (P.C.R., imunoblot) pentru aprecierea corectă a HVC. În perioada de dispensarizare, doar 12 bolnavi (21,4%) s-au prezentat la controlul periodic. S-au mai depistat încă 4 bolnavi cu anti HVC, apăruiți la un interval de 10-25 săptămâni de la debutul manifestărilor clinice. Apreciem prelungirea timpului de supraveghere a HVC dincolo de 1 an pentru a putea aprecia rata cronicizării acestui tip de hepatită acută.